

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Slovanská pohádka jako námět k inscenaci

Autorka: Bc. Magdaléna Kynčlová

Práce Magdaleny Kynčlové směřuje do oblasti inscenační tvorby s dětmi. Vznikala v době, která takovému procesu nepřála, a je zřejmé, že se tato doba na procesu přípravy inscenace podepsala. Je třeba na úvod ocenit, že se autorce podařilo i v této nelehké době inscenační proces dovést do zdárného cíle. Svědčí to o autorčině důvěře v nastolený proces, o její schopnosti motivovat členky souboru a úspěšně organizovat práci v nezkušeném souboru.

V prvních třech kapitolách nás autorka uvádí do kontextu slovanského bájesloví a tvorby K. J. Erbena, která z něj vychází. Rozumím autorčině záměru, nicméně na takto malé ploše to z mého pohledu nebyl nejšťastněji zvolený klíč. Přestože se autorka dotýká důležitých motivů a principů Erbenovy tvorby a motivů pohanské víry, působí tyto kapitoly neuspořádaně, nahodile. Autorka vybírá z odborné literatury kusá sdělení, často přeskakuje z motivů a témat. Domnívám se, že takovéto nedotažení logické a textové provázanosti textu je daní za časovou tíseň a „tíseň koncentrace“, kdy nás doba často odvádí od soustředěné tvorby a zahrnuje proměnlivostí a nestálostí. Ale přiznávám, že toto hodnocení je jen v rovině mého věštění.

Velké kvality spatřuji v autorčině práci s málo zkušenou skupinou, navíc ve ztížených podmínkách pandemie. Právě tento materiál mohl být základním a ústředním motivem **celé** práce. Téma Erbenovy tvorby a pohanských motivů by se do práce takto jistě také dostalo také - minimálně v analýze předlohy - bylo by však do celku zapojeno ústrojněji, logičtěji. Navíc zaměřenost na proces by dala autorce větší prostor pro odklonění se od prostého popisu a narace k hlubší reflexi. I ta bohužel často zůstává v rovině pouhého konstatování a popisu, jak proces proběhl. Narace a popis jsou však jen východiskem pro analýzu, hledání kvalit, úskalí, příčin apod. a vlivech takovýchto zjištění na budoucí práci. V některých místech je zřejmé, že je toho autorka schopna, většinou však zůstává v reflexích na primární úrovni.

Scénář inscenace je ukázkou zajímavé dramaturgické práce a teprve on (jako příloha) dává možnost pochopit některá místa v těle textu (např. proč autorka zmiňuje v kapitole o hledání témat v souvislosti s tímto literárním zdrojem téma vztahu ke klukům a jaký to má vliv na inscenaci aj.). Zajímavý je tematický posun v inscenaci – do scénáře se dostává téma příchodu někoho „z jiného světa“ do domácího kolektivu. Myslím, že by v případě nepřerušené práce dostal i větší prostor v samotném procesu.

Bakalářskou práci Magdaleny Kynčlové doporučuji k obhajobě s návrhem hodnocení: D.

Otázky k obhajobě:

V dramaturgické fázi projektu jste se členkami souboru pracovala se dvěma texty. Proč jste se nakonec rozhodly pro text Sněhurky? Nakolik se na tomto rozhodnutí podílely členky souboru? Jak přijaly to, že byl druhý text odsunut?

Dařilo se v této covidem ovlivněné době vyvažovat poměr režijního vedení a skupinové tvorby a souborového autorství?

Zkusila byste zevrubněji vysvětlit, proč bylo jedním z cílů práce s touto skupinou „... zasvětit dívky do pohanské mytologie“? (s. 61)

Na s. 58 zmiňujete situaci, kdy se jedna z nových členek do inscenační práce zapojuje s menším západem. Reflexi této situace shrnujete takto: „Vnímala jsem, že nebyla k aktivitám dost motivovaná, některé hry jí nebavily. Na druhou stranu ostatní dívky byly motivované hodně.“ Zkuste při obhajobě podat zevrubnější pedagogickou reflexi této situace včetně variant, jak ji řešit.

Zkuste zevrubněji shrnout, co jste se díky tomuto projektu naučila vy sama, kam vás práce posunula, jaká zjištění si z projektu odnášíte.

V Praze 2. 1. 2022

Doc. Radek Marušák